

299,774 Kr. tilligemed de ved Vigningsbe-
løbets Indsættelse i Banker og Sparekasser
indbundne Renter, er medgaaet til
Istændsættelsesarbejder og ordi-
nære Udgifter ved forskellige af Stadens
Sogneskirker, deraf noget over 200,000 Kr.
til Arbejderne ved Vor Frelsers Kirke.

Det vil heraf ses, at man gennem en
meget moderat Anvendelse af Loven — kun
et enkelt Aar er man gaaet til, at ligne over
Halvdelen af det, Loven gav Ret til, at ligne,
medens man oftere har holdt sig til kun
at ligne en Fjerdedel heraf — er naaet til
ret gunstige Resultater for de ved Lovens
Emanation bestaaende eller til Opførelse
bestemte Sogneskirkers Vedkommende, idet
deres Status er væsentlig forbedret gennem
Vigningen. Men Loven havde tillige et
andet Formaal, nemlig at lette Opførelsen
af ny Sogneskirker i Kjøbenhavn, og i denne
Henseende har den ikke virket synderligt.

Naar det fra nogle Sider har været
beskrift, at Loven skulde have ogsaa dette
Formaal, da er dette ganske uberegtiget. For-
slagets Fremførelse i sin Tid skete paa For-
anledning af Folketingets Finansudvalg, der
under Forhandlingerne om den paa Finans-
lovforslaget for 1887—88 søgte Bevilling
til Helligtors Kirkes Opførelse havde frem-
draget det ubelbige i de særlige Vigninger
paa det enkelte Sogns Beboere, som Opfø-
relsen af ny Sogneskirker i Kjøbenhavn efter
den bestaaende Lovgivning gav Anledning
til. Udvalget fandt det rigtigere efter de
Kjøbenhavnske Forhold, at saadanne Vigninger
fordeltes over hele Staden, og Bevillingen
blev derfor gjort afhængig af, at der ikke
fandt nogen saadan særlig Vigning Sted
paa Helligtors Sogns Beboere. Dette for-
anledigede Regeringen til allerede i den paa-
følgende Rigsdagsamling at fremsætte For-
slaget til Loven af 1888, og dette Lovfor-
slags Hensigt blev overensstemmende med
Sagens Forhistorie af Ordføreren i Folke-
tinget angivet (se Folketingstidende 1887—88,
Sp. 4156) at være den at faa Forholdet
med Hensyn til Paaligning paa Kjøbenhavns
Beboere af Bidrag til Opførelse af ny Kirker
klart og bestemt ordnet.

Grunden til, at Loven kun i saa ringe
Grad er kommen til at virke efter sit Hoved-
formaal, tør vel nok for en Del søges i den
Omstændighed, at der kun kort Tid efter Lovens
Fremkomst af Ministeriet for Kirke- og
Undervisningsvæsenet blev nedsat en Kom-
mission til at tage de kirkelige Forhold i
Kjøbenhavn og i Frederiksberg Sogn under
Oversøelse. Saa længe denne Kommission
arbejdede, var det jo naturligt, at de Spørgs-
maal om Opførelsen af ny Sogneskirker, der

vare fremme, hvilede, og efter at Kommis-
sionen i 1892 havde afgivet sin Betænkning,
blev Arbejdet nærmest rettet paa at gennem-
føre dens Forslag som et Hele, jfr. det
førnævnte i Samlingen 1892—93 i Lands-
tinget fremsatte Lovforslag om Ordningen af
de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn, et For-
slag, for hvis Gennemførelse der imidlertid
ikke den Gang viste sig Udset. For en Del
tør vel ogsaa Grunden til, at Loven hidtil
kun i ringe Grad har virket til Opførel-
sen af ny Sogneskirker, søges i Loven selv,
saaledes som denne kom til at lyde i den
endelige Affattelse.

I Regeringens oprindelige Forslag til
Lov om en forandret Fremgangsmaade ved
Vigning paa Sognebeboerne af Bidrag til
Kirkerne i Kjøbenhavn (Rigsdags Tidende
1887—88, Tillæg A. Sp. 2833 ff.) var der
ikke givet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse
en saa stor Indflydelse paa Afgørelsen af
disse Spørgsmaal, som Loven senere gav
den, men det var kun foreslaaet, at der af
Ministeriet skulde indhentes Betænkning fra
Kommunalbestyrelsen, forinden Vigningsbe-
løbets Størrelse fastsattes. Selv mod denne
kommunale Indblanding i rent kirkelige For-
hold rejstes der Betæneligheder i Lands-
tinget, idet det hævdedes, at Kommunal-
bestyrelsen dog ikke valgetes med særlig kirke-
lige Interesser for Øje. De samme Be-
tæneligheder kom vel ogsaa til Orde i Folke-
tinget, men detses Flertal vedtog dog over-
ensstemmende med det paagældende Udvalg
Indstilling den Ændring i Lovforslaget, at
der ikke blot skulde foreligge Betænkning,
men ogsaa anbefaling fra Kommunalbestyrel-
sen, forinden der kunde finde Vigning Sted
af Bidrag til Istændsættelse af Sogneskirker
i Kjøbenhavn eller Opførelse af ny Sogne-
kirker. Samtidig hermed angaves det under
Forhandlingerne i Tinget af Udvalgets Ord-
fører som en af Grundene til, at man maatte
ønske Lovens Gyldighed indskrænket til 5
Aar, at man nærrede Uvished for, at
man efterhaanden skulde komme ind paa i
Stedet for som hidtil at samle Penge pri-
vat, at skyde disse Foretagender over paa
Kommunen som saadan.

Medens denne Frygt ingenlunde kan
siges at have vundet Bekræftelse i de for-
løbne Aar, kan det derimod ikke nægtes, at
det kommunale Tilskud, der blev givet Lo-
ven af 1888, har virket stadeligt og det ikke
mindst for de kommunale Interesser selv.
Ved det nu foreliggende Forslag til en for-
andret Affattelse af Loven har det derfor
været Regeringen magtpaaliggende at finde
en Mellemvej, ad hvilken paa en Gang
Kirkens Tarv kunde føle sig nogenlunde til-